

ת"פ 24911/12/12 - מדינת ישראל נגד יניב בן ציון ממן

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 24911-12-12 מדינת ישראל נ' בן ציון
ממן
10 נובמבר 2014

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל
נגד

הנאשם

יניב בן ציון ממן

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד אבי מוסקוביץ

גזר דין

1. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. עבירות של **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **נהיגת רכב מנועי ללא רישיון**, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי בתאריך 6.8.12 נהג הנאשם בקטנוע, מבלי שהיה בידיו רישיון נהיגה כדן. בחיפוש על גופו של הנאשם נמצא שהוא מחזיק בכיס מכנסיו בסכין שלא כדן.

טיעונים לעונש מטעם התביעה:

3. התביעה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם וטענה כי מתחם הענישה בגין עבירות אלה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים וענישה נלווית. לענין העבירה של נהיגת רכב ללא רישיון, התביעה טענה, כי הנאשם מעולם לא הוכשר לנהיגה ובכך סיכן את עצמו ואת הציבור.

4. התביעה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם יתקשה לבצע של"צ ועתרה להרשעת הנאשם והטלת עונש מאסר בפועל למספר חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

טיעונים לעונש מטעם הנאשם:

5. הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם וטען כי הנאשם החזיק את סכין שמשמשת אותו לצרכי העבודה בבגדי העבודה.

6. הסנגור ביקש להתחשב באופיו החיובי של הנאשם וטען כי מדובר בנאשם נורמטיבי. לטענתו הרשעת הנאשם תפגע בעבודתו בעתיד כנהג משאית. כמו כן, הסנגור עתר להימנע מהטלת קנס על הנאשם ולהסתפק בהטלת התחייבות.

הרשעת/אי הרשעת הנאשם

7. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירה של החזקת סכין ונהיגת אופנוע ללא רישיון. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם וטען כי יש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המקצועי.

8. הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, אי ההרשעה היא החריג לכלל. בית המשפט לא ישתמש בסמכות יוצאת דופן זו, אלא בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמדה במבחן. (ראה, י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים", חלק ב' (א) 938).

9. בהתאם לפסיקה הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה יעשו בהצטבר שני גורמים וזאת כדבריה של כב' השופטת דורנר בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב"):

"הימנעות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

10. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 24 שנים, רווק שסיים 12 שנות לימוד. הנאשם בעל תעודת בגרות חלקית. בחמש השנים האחרונות החליף 4 מקומות עבודה וכיום הוא עובד כנהג משאית. שירות המבחן התרשם כי הרשעת הנאשם תשפיע על יכולתו להתקדם בחייו כי הוא מעוניין לעבור הכשרה כדי להיות חובש ולעבוד במד"א. הנאשם ציין כי במסגרת עבודתו כנהג משאית, הוא אמור להיכנס למקומות כמו בתי חולים ומקומות ממשלתיים והרשעתו תפגע בכניסתו למקומות אלה. בהתאם

לתסקיר שירות המבחן מיום 23.6.14 הומלץ על אי הרשעת הנאשם, הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות והעמדה במבחן למשך שנה.

11. לא שוכנעתי כי המקרה בו עסקינן, נופל בגדר אותם מקרים חריגים בהם יש מקום ליתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבות העבירה ולהעדיף אותן על פני האינטרס הציבורי. לא שוכנעתי כי הרשעת הנאשם יש בה כדי לפגוע בעבודתו כנהג משאית. לא הוצגו בפני ראיות של ממש לתמיכת טענות הנאשם. על הנאשם להוכיח בראיות של ממש את הפגיעה הנטענת ולא די באמירות כלליות.

דין:

12. העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרון ההלימה, "**לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו**" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40ב בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).

13. הנאשם הורשע בעבירה של **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, ובנהיגה ללא רישיון נהיגה. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. החזקת הסכין כשלעצמה היא זו היוצרת את הסיכון וזאת עקב השימוש הפוטנציאלי הגלום בה והסיכון הרב שטמון בחובו. בנוסף, הנאשם נהג באופנוע מבלי שהחזיק ברישיון אופנוע.

14. מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירת החזקת סכין בכלל היא מחמירה. בע"פ (מחוזי נצרת) 7418-12-12 **דוד אלפסי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.13), המערער הורשע, בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשירה, וזאת לאחר שברכבו נמצאה סכין מתחת לכיסא הנהג והוא לא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר על המערער 5 חודשי מאסר, מתוכם 2 חודשים מאסר בפועל וקבע כי המערער ירצה אותם בדרך של עבודות שירות, זאת לאחר שקבע כי מתחם ענישה נע בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע :

"באשר למתחם העונש ההולם אנו סבורים כי כאשר בית המשפט בוחן את נסיבות העבירה מתוך מטרה לקבוע את המתחם עליו ליתן דעתו לכך שגם במקרה של החזקת סכין קיימות נסיבות שונות ומגוונות אשר יש להבחין ביניהן. כך למשל למתחם בעבירה של נשיאת סכין על גופו של אדם שונה מהמתחם של נשיאת סכין בתוך רכב כאשר גם להחזקת סכין בתוך רכב יתכנו וריאציות שונות. בנוגע למתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה שבפנינו שהסכין לא הוחזקה על גופו של המערער אנו סבורים כי המתחם ההולם בין מאסר על תנאי ל- 9 חודשי מאסר בפועל."

15. מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין החזקת סכין נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל .
16. בגזירת העונש, יש להתחשב **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט'). במסגרת זו מן הראוי להתחשב בנסיבות הבאות:
- א. הנאשם ביצע את העבירה בגפו.
- ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירות- החזקת סכין משמעותה יצירת סכנה פוטנציאלית של שימוש לרעה בסכין ובפגיעה בחפים מפשע.
17. בגזירת העונש, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי להתחשב בנסיבות הבאות:
- א. **הפגיעה של העונש בנאשם**- הנאשם הינו כבן 19 שנה . עונש מאסר בפועל, יפגע בנאשם.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**- הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו.
- ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד, כי הנאשם הורשע בעבר בשנת 2010 בעבירת העדר מן השרות שלא ברשות.
- ד. **מצבו הכלכלי של הנאשם**- נתתי דעתי למצב הכלכלי של הנאשם ועל כן אני נמנע מהטלת קנס כספי.
18. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, מהם 2 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על עבירת החזקת סכין שלא כדין.
- ב. הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.
- תחילת עבודות השירות ביום 2.12.14.

ג. קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

אני מורה על השמדת המוצגים.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים.

**ניתנה והודעה היום י"ז חשוון
תשע"ה, 10/11/2014 במעמד
הנוכחים.
דורון פורת, שופט סגן נשיא**